اخبار

پرداخت تسهیلات غیرحضوری به کاربران سامانه «فرا رفاه» بانک رفاه کارگران تداوم دارد

به دنبال استقبال مشتریان بانک رفاه کارگران جشنواره «فرا رفاه» این بانک به‌روزرسانی و تمدید شد و پرداخت تسهیلات غیرحضوری به کاربران واجدشرایط این سامانه تداوم دارد.

به گزارش روابط عمومی بانک رفاه کارگران، این تسهیلات تا سقف ۲۰ میلیون تومان بدون ضامن از طریق فرایند قرعه‌کشی به کاربران واجدشرایط پرداخت می‌شود. بر اساس این گزارش، کاربران سامانه فرا رفاه تا ۳۱ مرداد ماه سال جاری فرصت دارند در این جشنواره شرکت کنند و از تسهیلات غیرحضوری آن بهره‌مند شوند. مفتوح بودن حساب مشتری در فرا رفاه با مانده حداقل ۲۰٫۰۰۰٫۰۰۰ ریال در پایان روز ۳۱ مرداد ماه ۱۴۰۴ و ایجاد حداقل ۲۰ تراکنش فرا رفاهی طی بازه زمانی جشنواره، ازجمله شرایط شرکت در این جشنواره است.

آگهی دریافت پیشنهاد (RFP) پروژه خرید، نصب و اجرای خدمات

شرکت بیمه سرمد در نظر دارد خرید، نصب، راه‌اندازی، بازآماد(اورهال) و نگهداری ups را از طریق مناقصه عمومی به شرکت‌های واجد شرایط واگذار نماید. شرکت بیمه سرمد در نظر دارد خرید، نصب، راه‌اندازی، بازآماد(اورهال) و نگهداری ups مطابق با مشخصات ذیل را از طریق مناقصه عمومی به شرکت‌های واجد شرایط واگذار نماید. علاقمندان می‌توانند در صورت تمایل، نسبت به تکمیل و ارسال ۱۵ صفحه فرم درج شده در زیر همین خبر صورت پاکات در بسته به آدرس تهران، خیابان سید حسن نصرالله (وزرا)، هفتم(بهمن کشاورز)، پلاک ۳ (شرکت بیمه سرمد) اقدام نمایند.

شرایط مناقصه:

- لطفا از درج هرگونه توضیحات اضافی در فرم استعلام خودداری نمایید.
- ارائه پیشنهاد قیمت به صورت ریالی و با اعتبار دو هفته از مورخ ۸ شهریور سال ۱۴۰۴ قابل قبول می‌باشد.
- در صورت ارائه برگه معتبر گواهی ارزش افزوده، مبلغ مالیاتی قابل پرداخت می‌باشد.
- تمامی کسورات قانونی مطابق با مقررات اعمال می‌گردد.
- شرکت بیمه سرمد در قبول یا رد هریک از پیشنهادات اختیار تام داشته و هیچ‌گونه ادعا و اعتراضی از طرف پیشنهاد دهنده دراین زمینه پذیرفته نخواهد بود.
- شرکت بیمه سرمد در تعیین برنده مناقصه، با رعایت صرفه و صلاح شرکت اتخاذ تصمیم خواهد نمود.
- کلیه پیشنهادها پس از پایان مهلت مناقصه، در کمیسیون که بصورت غیرحضوری برگزار خواهد شد بازگشایی و نتایج اعلام خواهد شد.
- پیشنهادهای ناقص، مبهم، مشروط، مخدوش و بدون ضمانت مورد تأیید نبوده و ترتیب اثر داده نخواهد شد.
- مهر و امضا شرکت بر روی همه صفحات اسناد مناقصه الزامی می‌باشد.
- برنده مناقصه حق واگذاری مسئولیت تمام یا بخشی از موضوع معامله به غیر را بدون موافقت کتبی مناقصه‌گزار ندارد.
- کارفرما می‌تواند در طول مدت اجرای قرارداد با اطلاع به برنده مناقصه، تا میزان ۲۵ ٪ موضوع قرارداد را افزایش دهد.
- برنده مناقصه موظف به تحویل تجهیزات در محل نصب و راه اندازی (شعب کارفرما مطابق لیست پیوست ۱) می‌باشد.
- مناقصه به صورت دو مرحله‌ای برگزار می‌شود.
- هزینه آگهی مناقصه در روزنامه بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.

از شاخص‌سازی تا ناترازی‌های مزمن

مُسکّن‌هایی که بی‌اثر شده‌اند!

گروه اقتصاد - بازار سرمایه ایران سال‌هاست میان موج‌های مقطعی حمایت و سقوط دست‌وپا می‌زند. تزریق‌های کوتاه‌مدت نقدینگی، ورود دستوری صندوق‌های درآمد ثابت به سهام نتوانستند بحران اعتماد را برطرف کنند.

تا زمانی که تزریق‌نقدینگی جایگزین عمق‌بخشی واقعی بازار است؛ صندوق‌های درآمد ثابت با دستورات‌اجباری از مسیر اصلی خارج می‌شوند و شاخص‌سازی واقعیات را می‌پوشاندو ناترازی‌های کلان پابرجاست‌بهبود پایدار بورس غیرممکن‌خواهد بود

بازار سرمایه ایران یکی از مهم‌ترین ارکان تأمین مالی برای بنگاه‌ها و پروژه‌ها محسوب می‌شود. در شرایطی که فشارهای تورمی، بی‌ثباتی سیاستی و کاهش رشد اقتصادی بر فضای کلان سایه انداخته، بورس می‌تواند نه تنها محلی برای جذب سرمایه‌های خرد باشد بلکه با هدایت نقدینگی به سمت فعالیت‌های مولد، از التهاب بازارهای موازی همچون مسکن، طلا و ارز نیز جلوگیری کند.

اما واقعیت این است که در سال‌های اخیر، به‌ویژه پس از رشد شدید شاخص‌ها در سال‌های ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹ و سپس سقوط ناگهانی آنها، بازار سرمایه با بحران عمیق اعتماد روبه‌رو شده است. بخش زیادی از فعالان حقیقی سرمایه خود را از دست داده و دیگر بازنگشته‌اند، بسیاری از شرکت‌ها دچار ناترازی‌های مالی شده‌اند، و سیاست‌گذاران نیز بیشتر به اقدامات مقطعی و دستوری روی آورده‌اند تا اصلاحات ریشه‌ای.

به گزارش مهر، تزریق نقدینگی به بازارهای مالی پدیده‌ای جهانی است. در اقتصادهای پیشرفته، بانک‌های مرکزی برای تحریک اقتصاد در دوران رکود به «تسهیل کمی» (Quantitative Easing) روی می‌آورند. اما تفاوت مهم اینجاست که در بورس‌های پیشرفته، این تزریق از طریق خرید اوراق قرضه یا دارایی‌های مالی با پشتوانه انجام می‌شود و هدف اصلی، کاهش نرخ بهره و تحریک بخش واقعی اقتصاد است.

در ایران، تزریق نقدینگی معمولاً به شکل مستقیم یا غیرمستقیم و با هدف جلوگیری از ریزش شاخص یا بازگشت مقطعی رونق انجام می‌شود. به عبارت دیگر، انگار برای بیماری که نیاز به عمل جراحی دارد، صرفاً مسکن قوی تزریق می‌شود.

سعید اسلامی بیدگلی، استاد دانشگاه و دبیرکل اسبق کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران در گفت‌وگو با خبرنگار مهر در پاسخ به این پرسش که چرا از برخی نمادهای شاخص‌ساز که گزارش‌های جدید منتشر شده از عملکرد آن ضعیف و با کاهش چشمگیر سودآوری همراه بوده، به‌صورت ویژه حمایت می‌شود، گفت: البته من درباره تک سهم مشخص نظری ندارم، اما به طور کلی اعتقادم این است که حمایت نهادهای حاکمیتی از بازار سرمایه باید از طریق اصلاح زیرساخت‌ها، قوانین و مقررات انجام شود. تزریق نقدینگی صرفاً باید در مواقع بحرانی، آن هم برای جلوگیری از پنیک (هراس) بازار انجام شود.

او افزود: در ایران، متأسفانه هم نهاد ناظر بازار و هم سرمایه‌گذاران به حمایت از طریق تزریق نقدینگی عادت کرده‌اند. این انتظار همواره از دولت وجود دارد، چه در دوران جنگ و چه اکنون که در شرایط به‌اصطلاح پساجنگی هستیم. حتی در شرایط عادی بازار نیز وقتی روند کاهشی آغاز می‌شود، بازار توقع تزریق نقدینگی از سوی دولت دارد.

این گزارش حاکی است پس از سقوط بازار در نیمه دوم ۱۳۹۹ با هدف «حمایت از بازار»، منابعی از صندوق توسعه ملی و شرکت‌های حقوقی بزرگ وارد خرید سهام شدند، اما این اقدام نه تنها مشکل را حل نکرد، بلکه باعث شد عده‌ای در سطوح بالای قیمتی سهم بفروشند و خروج سرمایه سرعت بیشتری بگیرد.

اگر بخواهیم آسیب‌های ناشی از این سیاست را بررسی کنیم باید بگوییم مهمترین آنها عبارتند از کاهش کارایی بازار به طوری که قیمت‌ها دیگر صرفاً بازتاب عرضه و تقاضای واقعی نیست، بلکه نتیجه تزریق مصنوعی پول است. ایجاد حباب؛ توزیع نابرابر نقدینگی در نمادهای خاص باعث ایجاد حباب‌های کوچک می‌شود که با ترکیدن آنها اعتماد عمومی بیشتر از قبل از بین می‌رود. موقتی بودن اثر؛ پس از اتمام منابع تزریق‌شده، بازار به مسیر قبلی برمی‌گردد، معمولاً با سقوط بیشتر به دلیل ناامیدی مضاعف.

بنابراین به جای تزریق کوتاه‌مدت، باید تمرکز بر افزایش عمق بازار، جذب سرمایه‌گذاران نهادی جدید، تنوع ابزارهای مالی، و کاهش موانع ورود سرمایه‌های خرد باشد. بازار عمیق، خود قدرت مقابله با نوسانات را پیدا می‌کند.

اسلامی بیدگلی با تاکید بر اینکه اساساً ذات حمایت‌ها باید جلوگیری از پنیک باشد از برخی اقدامات دستوری در بازار انتقاد کرد و گفت: از جمله این اقدامات می‌توان به الزام صندوق‌های درآمد ثابت به خرید سهام اشاره کرد. این سیاست در دوره‌ای اجرا شد و از اساس اشتباه بود. متأسفانه این اشتباه هنوز در پرتفوی صندوق‌ها باقی مانده و موجب اعوجاجاتی در سودآوری این صندوق‌ها شده است.

باید تاکید داشت که صندوق‌های درآمد ثابت به منظور ایجاد محیطی کم‌ریسک برای سرمایه‌گذاران شکل گرفته‌اند؛ در آنها بخش عمده دارایی در سپرده‌های بانکی و اوراق بدهی سرمایه‌گذاری می‌شود، نه در بازار سهام. سرمایه‌گذارانی که این صندوق‌ها را انتخاب می‌کنند، معمولاً به دنبال بازدهی ثابت و ریسک پایین هستند.

دستور به این صندوق‌ها برای اختصاص درصد مشخصی از دارایی به خرید سهام، عملاً فلسفه وجودی آنها را نقض می‌کند. در بحران‌های بازار سهام، این اقدام به قصد «نجات شاخص» انجام می‌شود، اما نتیجه آن از دو جهت منفی است:

تضعیف اعتماد سرمایه‌گذاران این صندوق‌ها که انتظار امنیت سرمایه داشته‌اند. تحمیل ریسک ناخواسته به صندوق‌ها که ممکن است منجر به بازخرید گسترده واحدها و فشار نقدینگی شود. در سال‌های اخیر، چندین بار درصد اجباری سرمایه‌گذاری در سهام برای این صندوق‌ها تغییر کرده است. این بی‌ثباتی و مداخلات دستوری باعث شده سرمایه‌گذاران حقوقی بزرگ و حتی مردم عادی، صندوق‌های درآمد ثابت را به عنوان گزینه‌ای امن در نظر نگیرند و به سمت بازارهای غیرمولد (مثل ارز و طلا) حرکت کنند.

بنابراین باید به صندوق‌ها اجازه داده شود بر اساس تحلیل بازار و منافع دارندگان واحدها تصمیم بگیرند، نه دستورات حمایتی از شاخص. هر نوع الزام باید با دوره گذار، شفافیت کامل، و انتخاب داوطلبانه سرمایه‌گذاران همراه باشد.

بازار سرمایه ایران بیش از آنکه نیازمند «شوک‌های حمایتی» باشد، تشنه ثبات سیاستی، شفافیت اطلاعاتی، و اصلاحات ساختاری است. اعتماد از دست‌رفته را نمی‌توان صرفاً با رشد مصنوعی شاخص یا تزریق مقطعی نقدینگی بازگرداند. این اعتماد باید بر پایه پیش‌بینی‌پذیری و استقلال تصمیم‌گیری بازیگران بازار ساخته شود.

تا زمانی که تزریق نقدینگی جایگزین عمق‌بخشی واقعی بازار است؛ صندوق‌های درآمد ثابت با دستورات اجباری از مسیر اصلی خارج می‌شوند و شاخص‌سازی واقعیات را می‌پوشاند و ناترازی‌های کلان پابرجاست بهبود پایدار بورس غیرممکن خواهد بود. تنها در صورت اصلاح این چهار محور، بازار سرمایه می‌تواند به جای صحنه هیجانات مقطعی، به موتور رشد اقتصاد ایران تبدیل شود.

چرخه معیوب اقتصاد ایران

رکود صنعتی عمیق‌تر شد

رکود صنعتی در ایران عمیق‌تر شده و کاهش تولید، افزایش بیکاری و فشار تورمی، چرخه‌ای معیوب در اقتصاد کشور ایجاد کرده است که مسیر رشد را پیچیده‌تر می‌کند.

به گزارش مهر، بر اساس شاخص مدیران خرید (شامخ)، بخش صنعت در تیرماه ۱۴۰۴ عدد ۴۷.۷ را ثبت کرده که برای ششمین ماه متوالی زیر مرز ۵۰ (مرز رونق و رکود) قرار دارد. این یعنی تولید صنعتی ایران از ابتدای سال جاری عملاً در یک رکود مزمن گرفتار شده است.

در ادبیات اقتصادی، ادامه چنین روندی در یک بخش کلیدی مثل صنعت، می‌تواند پیامدهایی جدی مانند کاهش تولید واقعی و افت ظرفیت فعال کارخانجات، افزایش بیکاری در واحدهای تولیدی کوچک و متوسط، کاهش تقاضا برای مواد اولیه و واسطه‌ای، رکود زنجیره بالادستی و تضعیف صادرات صنعتی و کاهش ارزآوری را به دنبال داشته باشد.

اگر به اجزای شامخ نگاه کنیم، مشخص می‌شود که تولید، سفارشات جدید و موجودی مواد اولیه همگی پایین‌تر از سطح خنثی قرار دارند؛ یعنی نه‌تنها تولید کاهش یافته، بلکه حتی سفارش‌های جدیدی هم در راه نیست؛ این وضعیت نشانه ورود به یک «رکود عمیق‌تر» است.

گره‌های اصلی صنعت

طبق بررسی‌های گزارش شامخ، کارشناسان و فعالان صنعتی چند عامل را به‌عنوان گلوگاه‌های اصلی معرفی می‌کنند که نخستین آنها بحران انرژی است چراکه محدودیت شدید برق و گاز در تابستان و زمستان، باعث توقف مکرر خطوط تولید شده و نبود یک سیاست پایدار انرژی، سرمایه‌گذاری صنعتی را پرریسک کرده است.

همچنین تنگنای مالی و نقدینگی چالش دیگر بخش تولید است؛ افزایش نرخ بهره بانکی و سخت‌گیری بانک‌ها در تأمین مالی، توان بنگاه‌ها برای تأمین سرمایه در گردش را کاهش داده است. بسیاری از بنگاه‌ها به‌دلیل نبود منابع ارزی و ریالی، حتی برای خرید مواد اولیه داخلی هم مشکل دارند.

نوسانات ارزی و تورم را نیز باید از دیگر چالش‌های حوزه تولید کشور عنوان کرد زیرا تغییرات سریع نرخ ارز، باعث برهم خوردن برنامه‌ریزی تولیدکنندگان شده است. متأسفانه مواد اولیه و قطعات وارداتی هر روز با قیمت جدیدی عرضه می‌شوند و ثباتی برای قراردادهای بلندمدت وجود ندارد.

از دیگر مشکلات بخش تولید باید به بی‌ثباتی مقررات اشاره کرد چراکه تغییر ناگهانی قوانین مالیاتی، گمرکی و تجاری، و نبود شفافیت در سیاست‌های صنعتی، فضای پیش‌بینی‌پذیری را از فعالان اقتصادی گرفته است.

محیط کسب‌وکار؛ مانع بزرگ سرمایه‌گذاری

همزمان با گزارش شامخ (مربوط به تیر ماه) گزارش «پایش ملی محیط کسب‌وکار» در بهار ۱۴۰۴ نیز منتشر شده که نشان می‌دهد شاخص این بخش عدد ۵.۹۵ را ثبت کرده که گرچه اندکی بهتر از زمستان گذشته است، اما همچنان نشانه محیط نامساعد برای فعالیت اقتصادی است. مهم‌ترین موانع از نگاه فعالان اقتصادی، بی‌ثباتی قیمت‌ها -به‌خصوص ارز و مواد اولیه-، مشکل دسترسی به تسهیلات بانکی و نااطمینانی ناشی از تغییر مقررات عنوان شده است. این سه عامل در کنار هم، باعث می‌شوند حتی اگر تقاضایی در بازار وجود داشته باشد، تولیدکننده‌ها و سرمایه‌گذاران جرأت توسعه کار را نداشته باشند.

پیامدهای تداوم روند کنونی

طبق تاکید کارشناسان، اگر این روند ادامه یابد، صنایع کوچک و متوسط با فشار قابل توجهی مواجه خواهند شد و رکود صنعتی عمق بیشتری خواهد یافت.

کاهش تولید در این بخش‌ها نه تنها بر تولید ناخالص داخلی غیرنفتی تأثیر منفی می‌گذارد، بلکه توان رقابت صادراتی کشور در بازارهای منطقه‌ای را نیز محدود می‌کند. در نتیجه، فرصت‌های شغلی در صنایع مختلف کاهش یافته و نرخ بیکاری پنهان و آشکار افزایش خواهد یافت

همزمان، کاهش عرضه کالاهای صنعتی و محدود شدن تولید، فشار تورمی را تشدید می‌کند و امکان کنترل قیمت‌ها را برای دولت دشوارتر می‌سازد. این روند در بلندمدت می‌تواند یک چرخه معیوب اقتصادی ایجاد کند، به‌گونه‌ای که کاهش تولید در صنایع مختلف، موجب کاهش درآمد و اشتغال افراد شده و به نوبه خود افزایش بیکاری را به همراه دارد. هم‌زمان، کاهش عرضه کالاهای صنعتی و خدمات، فشارهای تورمی را تشدید می‌کند و توان خرید خانوارها و قدرت سرمایه‌گذاری بنگاه‌ها را کاهش می‌دهد.

در نتیجه، کاهش تولید، افزایش بیکاری و فشار تورمی یکدیگر را تقویت کرده و مسیر رشد اقتصادی کشور را پیچیده‌تر و دشوارتر می‌سازند، به‌طوری که بازگشت به شرایط پایدار اقتصادی بدون اقدامات اصلاحی هدفمند، به سختی امکان‌پذیر خواهد بود.

چه باید کرد؟

برای خروج از این شرایط، نیاز به یک بسته سیاستی منسجم است، نه راه‌حل‌های مقطعی؛ در همین رابطه طبق پیشنهاد کارشناسان مهم‌ترین اقدامات می‌تواند شامل مواردی چون تثبیت اقتصاد کلان از طریق کنترل تورم و ایجاد ثبات نسبی در نرخ ارز برای کاهش نااطمینانی، اصلاح نظام بانکی از طریق افزایش دسترسی بنگاه‌ها به سرمایه در گردش با نرخ‌های متناسب با شرایط تولید، سرمایه‌گذاری در زیرساخت انرژی از طریق توسعه نیروگاه‌ها و خطوط انتقال برای حذف قطعی‌های برق و گاز، ثبات و پیش‌بینی‌پذیری قوانین از طریق توقف تغییرات ناگهانی در مقررات و تدوین یک نقشه راه پایدار صنعتی و تسهیل تجارت خارجی از طریق کاهش موانع واردات مواد اولیه و باز کردن مسیر صادرات برای جذب ارز باشد.

به گزارش مهر، صنعت ایران در نیمه نخست ۱۴۰۴ وارد یک دوره رکود طولانی شده که ریشه در مشکلات ساختاری اقتصاد دارد. نبود ثبات در سیاست‌های کلان، بحران انرژی، محدودیت منابع مالی و تغییرات مکرر مقررات، حلقه‌های یک زنجیر هستند که دست و پای تولید را بسته‌اند. اگر سیاست‌گذار به‌جای درمان‌های مقطعی، به سراغ اصلاحات ساختاری نرود، خطر تبدیل این رکود به یک بحران بلندمدت وجود دارد.

اخبار

در جلسه پایش پروژه های شرکت گل گهر مطرح شد

تاکید آقاجانلو بر تسریع اجرای پروژه های گل گهر

رئیس هیات عامل ایمیدرو ضمن تاکید بر تسریع در پروژه های توسعه ای شرکت گل گهر، گفت: ایمیدور مطابق با برنامه های توسعه ای و نقش آفرینی در اجرای سیاست های برنامه هفتم پیشرفت؛ در حال پایش پروژه های شرکت های زیرمجموعه و تابعه است.

به گزارش روابط عمومی ایمیدرو، محمد آقاجانلو در نشست پایش پروژه های کلیدی شرکت گل گهر که در محل ایمیدرو برگزار شد؛ افزود: ایمیدرو با رویکرد رشد تولید و اجرای ماموریت های توسعه ای خود؛ راهبری و پایش پروژه ها را در دستور کار قرار داده است.

وی افزود: شرکت معدنی و صنعتی گل گهر به عنوان مجموعه پیشرو معدنی با ظرفیت هایی غنی؛ تاثیر بسزایی در تحقق اهداف کلان معدن و صنایع معدنی دارد.

معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت اعلام کرد: تکمیل پروژه های دارای اولویت گل گهر؛ علاوه بر رشد عملکرد این مجموعه؛ زمینه رشد بیش از پیش زنجیره فولاد کشور را فراهم می کند.

در ادامه این جلسه مدیرعامل شرکت گل گهر گفت: این مجموعه ۲۵ پروژه کلیدی در دست اجرا دارد.

ایمان عتیقی افزود: از طرح های دارای اولویت گل گهر می توان به پروژه های سولفورزدایی از گازهای خروجی و بهبود کیفیت محصول گندله سازی شماره یک، پروژه احداث نیروگاه خورشیدی ۴۰ مگاواتی و نیروگاه گازسوز ۱۵ مگاواتی، توسعه عملیات های اکتشاف و حفاری و طراحی و راه اندازی بخش نخست از فاز ۳ بازیابی آب مجتمع گل گهر اشاره کرد.

وی عنوان کرد: طبق برنامه زمانبندی؛ تکمیل این پروژه ها در سال جاری خواهد بود.

بازدید میدانی مهندس برهانی از پروژه های زیرساختی منطقه ویژه اقتصادی لامرد

سید امیر برهانی مدیرعامل منطقه ویژه اقتصادی لامرد، در آغاز فصل مدیریتی ، از پروژه‌های استراتژیک این قطب صنعتی بازدید تا از نزدیک در جریان پیشرفت زیرساخت‌ها و سرمایه‌گذاری‌های کلان قرار گیرد.

به گزارش روابط عمومی منطقه ویژه اقتصادی لامرد، مهندس برهانی مدیر عامل در نخستین روزهای کاری به صورت میدانی از پروژه های زیر ساختی بازدید و از نزدیک در جریان ظرفیت ها و چالش های پروژه ها قرار گرفت.

در این برنامه فشرده که نشان‌دهنده اولویت‌دهی به پایش عملیاتی از روز نخست مدیریتی بود، پروژه‌های حیاتی زیر ساختی نظیرآب‌شیرین‌کن، شهرک پشتیبان، جاده شریانی، سامانه کنترل سیلاب (دایک و کانال‌ها)، سوله‌های انبار گمرک ، توسعه فضای سبز، پارکینگ اختصاصی ، بازدید به عمل آورد. مهندس برهانی در حاشیه این بازدید با تشریح چشم‌انداز مدیریت جدید، بر تسریع در به‌ثمررسانی پروژه‌ها تأکید کرد. وی از سازمان ایمیدرو‌به‌عنوان «موتور محرکه توسعه» تقدیر کرد و گفت: «همراهی ایمیدرو، این منطقه را به کانون بارور صنعتی جنوب تبدیل کرده است. در دوره جدید، با بهره‌گیری از این ظرفیت‌ها، شتاب توسعه را دوچندان خواهیم کرد.»

این بازدید که آغاز عملیاتی مدیریت جدید را نوید می‌دهد، گامی استراتژیک در تحقق چشم‌انداز لامرد به عنوان قطب صنعتی استان فارس و الگویی برای توسعه پایدار مناطق ویژه اقتصادی کشور محسوب می‌شود.

آخرین خبرها از سود سهام عدالت

آغاز واریز سود سهام عدالت ۱۴۰۳ پس از تسویه باقی‌مانده سود ۱۴۰۲

دستیار رئیس سازمان بورس در امور سهام عدالت از آغاز تدریجی دریافت سود سهام عدالت سال مالی ۱۴۰۳ از شرکت‌های سرمایه‌پذیر و واریز آن به حساب سهامداران پس از تسویه باقی‌مانده سود ۱۴۰۲ خبر داد.

به گزارش ایرنا، طرح سهام عدالت از سال ۱۳۸۵ در کشور اجرا شد که به افراد مشمول بر اساس مصوبه دولت وقت در دو مدل ۵۰۰ هزار تومانی (۵۳۲ هزار تومان) و یک میلیون تومانی، بخش‌هایی از سهام دولت در تعدادی از شرکت‌های صنعتی، پالایشگاهی، پتروشیمی، فولادی، خودرویی، حمل ونقل و ... واگذار شد.

طی ۸ فقره واریزی سود از اسفند ۱۳۹۹ تا کنون برای دارندگان سهام عدالت ۵۰۰ هزار تومانی بیش از ۴.۵ میلیون تومان و برای دارندگان سهام عدالت یک میلیون تومانی بالغ بر ۹ میلیون تومان واریز شده است.

در حال حاضر ارزش سهام دارندگان سهام عدالت ۵۰۰ هزار تومانی بیش از ۱۸.۶ میلیون تومان و سهامداران عدالت یک میلیون تومانی به بیش از ۳۷ میلیون تومان رسیده است.

در واپسین روزهای اسفند سال گذشته مرحله اول سود سهام عدالت مربوط به شرکت‌های سرمایه‌پذیر (شرکت‌های ذیل سهام عدالت) برای دارندگان این سهام واریز شد ولی به دلیل خُلف وعده تعدادی از شرکت‌های بورسی برای واریز سود سهام خود به شرکت سپرده‌گذاری مرکزی و تسویه وجوه، هنوز خبری از واریز مرحله دوم سود سهام عدالت سال ۱۴۰۲ نیست.

در روزهای اخیر رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار از احتمال واریز مرحله دوم سود سهام عدالت سال مالی ۱۴۰۲ تا قبل از اتمام نیمه نخست امسال در صورت واریز باقی‌مانده سود سهام از سوی شرکت‌هایی که با وجود برگزاری مجامع عمومی خود، هنوز نسبت به واریز سود اقدام نکرده‌اند، خبر داده بود.

دستیار رئیس سازمان بورس: بخش عمده شرکت‌های سرمایه‌پذیر سودده هستند

در همین ارتباط مهدی حاجی‌وند دستیار رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار در امور سهام عدالت در گفت و گو با خبرنگار ایرنا گفت: طرح توزیع سهام عدالت از سال ۱۳۸۵ در کشور در حال اجراست و بر اساس آن حدود ۵۰ میلیون نفر از جمعیت کشور سهامدار عدالت هستند و بر اساس این طرح قرار شد سهام شرکت‌های دولتی در شرایطی به سهامداران داده شود که در طول ۱۰ سال به ازای پول خرید سهام، سود آن به حساب دولت واریز شود؛ با اتمام پول عرضه سهام دولت در شرکت‌های مذکور، سهام‌داران عدالت در حال دریافت سود مربوطه هستند.

وی افزود: در حال حاضر بخشی از سهام ۴۹ شرکت تحت عنوان شرکت‌های سرمایه‌پذیر به مردم داده شده که ۳۶ شرکت، بورسی و فرابورسی هستند و مابقی در بازار سرمایه حضور ندارند.

به گفته دستیار رئیس سازمان بورس، از سال ۱۳۹۹ تحت عنوان آزادسازی سهام عدالت، سهامداران دو گزینه عرضه «مستقیم» سهام خود در بازار و «غیر مستقیم» را پیش رو داشتند که حدود ۲۰ میلیون نفر گزینه سهام‌داری مستقیم را برگزیدند و ۳۰ میلیون نفر سهام‌دار غیر مستقیم هستند که در قالب شرکت‌های سرمایه‌گذاری سهام عدالت استانی در بازار سرمایه حضور دارند؛ تعداد این شرکت‌ها به ۳۱ شرکت سهام عدالت استانی می‌رسد.

حاجی‌وند درباره اینکه آیا شرکت‌های سرمایه‌پذیر سودده هستند یا خیر گفت: شرکت‌ها بر اساس عملکرد خود می‌توانند در پایان سال مالی سود یا زیان شناسایی کنند اما عمدتاً چون شرکت‌های سرمایه‌پذیر که بخشی از سهام آنها در قالب سهام عدالت در اختیار مردم گذاشته شده، شرکت‌های بزرگ هستند، می‌توانیم بگوییم بیشتر این شرکت‌ها سودده هستند و از دل آنها سالانه سود سهام عدالت به مردم داده می‌شود.

تعلل برخی شرکت ها در پرداخت باقیمانده سود سال ۱۴۰۲

وی در خصوص زمان پرداخت مرحله دوم سود سهام عدالت سال مالی ۱۴۰۲ نیز بیان کرد: کماکان با این شرکت‌ها در ارتباط هستیم و از آنها می‌خواهیم تا باقی‌مانده سود سهام خود را به سپرده‌گذاری مرکزی واریز کنند؛ به محض اینکه شرکت‌هایی که هنوز سود خود را نداده‌اند، سود مربوطه را پرداخت کنند، با اعلام زمان دقیق از سوی شورای عالی بورس، سود سهام عدالت به حساب سهام‌داران واریز می‌شود.

دستیار رئیس سازمان بورس در امور سهام عدالت درباره سود سهام عدالت سال مالی ۱۴۰۳ نیز گفت: با پایان برگزاری مجامع شرکت‌ها، سود مربوطه به تدریج در حال دریافت است و پس از تسویه سال مالی ۱۴۰۲، نسبت به واریز سود سهام عدالت سال مالی ۱۴۰۳ هم اقدام خواهیم کرد.

نکته مهم این است که برای دریافت سود سهام نیاز به مراجعه به هیچ جا نیست و سهام‌داران نباید به هیچ حسابی پولی واریز نکنند؛ سود سهام عدالت به شماره شبای اعلام شده از سوی سهام‌دار در سامانه سجام واریز خواهد شد.